

Bryssel den 30.1.2019
COM(2019) 63 final

RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL EUROPAPARLAMENTET OCH RÅDET

**Om den internationella behandlingen av centralbanker och offentliga organ som
förvaltar statsskuld vad gäller transaktioner för värdepappersfinansiering**

1. INLEDNING

Förordning (EU) 2015/2365 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning (nedan kallad *SFT-förordningen*) antogs den 25 november 2015 och trädde i kraft den 12 januari 2016. SFT-förordningen syftar till att öka transparensen i transaktioner för värdepappersfinansiering genom att ställa krav på att

- alla transaktioner för värdepappersfinansiering rapporteras till centrala databaser som kallas transaktionsregister (rapporteringskrav),
- investeringsfonder lämnar information om sin användning av transaktioner för värdepappersfinansiering till investerare i regelbundna rapporter och handlingar före investering som fonderna ger ut,
- minimikrav på transparens vid återanvändning av säkerhet uppfylls, såsom krav på upplysningar om risker och krav på att inhämta förhandsgodkännande (krav på transparens vid återanvändning).

Enligt artikel 2.2 a i SFT-förordningen undantas unionens centralbanker och offentliga organ som har i uppdrag att förvalta eller deltar i förvaltningen av statsskulden från rapporteringskravet och kravet på transparens vid återanvändning enligt SFT-förordningen.

Vid tidpunkten för antagandet av SFT-förordningen rådde det osäkerhet om behandlingen av utländska centralbanker vid tillämpningen av SFT-relaterade reformer i andra jurisdiktioner. Europaparlamentet och rådet sköt därför upp beslutet om tillämpningen av SFT-förordningen på centralbanker i tredjeländer i väntan på att större klarhet denna fråga.

I artikel 2.4 i SFT-förordningen ges kommissionen befogenhet att anta delegerade akter för att utvidga förteckningen över undantagna enheter enligt SFT-förordningen. Som en förutsättning för ett sådant undantag är Europeiska kommissionen enligt samma artikel i SFT-förordningen skyldig att analysera den internationella behandlingen av centralbanker och offentliga organ som förvaltar statsskuld inom andra jurisdiktioners rättsliga ramar, och informera Europaparlamentet och rådet om sin analys. Om rapporten kommer fram till att det är nödvändigt att undanta ett tredjelands centralbanks monetära ansvar från kravet på transparens vid återanvändning ska Europeiska kommissionen anta en delegerad akt i enlighet därmed.

2. RAPPORTENS RÄTTSLIGA GRUND: KRAV I SFT-FÖRORDNINGENS ARTIKEL 2

I artikel 2.2 i SFT-förordningen föreskrivs följande: ”Artiklarna 4 och 15 tillämpas inte på följande: a) Medlemmar i Europeiska centralbankssystemet (ECBS), andra organ i medlemsstaterna som fyller likartade funktioner och andra offentliga organ inom unionen som har i uppdrag att förvalta eller deltar i förvaltningen av statsskulden. b) Banken för internationell betalningsutjämning.”.

När det gäller utländska centralbanker och utländska offentliga organ som förvaltar statsskulden ges kommissionen enligt artikel 2.4 befogenhet att anta delegerade akter för att ändra förteckningen över undantagna enheter i artikel 2.2 och i detta syfte föreskrivs

att kommissionen ska ”förelägga Europaparlamentet och rådet en rapport, i vilken den internationella behandlingen av centralbanker och offentliga organ som förvaltar eller medverkar i förvaltningen av statsskulden bedöms.”.

Artikel 2.4 föreskriver också att ”rapporten ska inbegripa en jämförande analys av hur centralbanker och dessa organ behandlas i de rättsliga ramarna i ett antal tredjeländer. Om det av rapporten framgår, särskilt i fråga om den jämförande analysen och potentiella effekter, att det är nödvändigt att göra undantag från artikel 15 när det gäller det monetära ansvaret för dessa centralbanker och organ i ett tredjeland ska kommissionen anta en delegerad akt samt lägga till dem i förteckningen i punkt 2 i den här artikeln.”.

3. BEAKTADE JURISDIKTIONER: FÖRENADE KUNGARIKET

Enligt SFT-förordningen måste kommissionen genomföra en jämförande analys avseende behandlingen av centralbanker och offentliga organ som förvaltar statsskuld i ”ett antal tredjeländer”. Mot bakgrund av Förenade kungarikets avsikt att utträda ur unionen enligt artikel 50 i fördraget om Europeiska unionen kommer undantaget för medlemmar av det Europeiska centralbankssystemet (ECBS) och offentliga organ som i enlighet med artikel 2.2 a i förordning (EU) nr 2015/2365¹ (SFT-förordningen) har i uppdrag att förvalta eller deltar i förvaltningen av statsskulden, när unionsrätten upphör att vara tillämplig på och i Förenade kungariket, inte längre att gälla för Förenade kungarikets centralbank eller organ som förvaltar statsskulden. Mot denna bakgrund är denna rapports analys av behandling av centralbanker och offentliga organ som förvaltar statsskuld begränsad till Förenade kungariket. Fler länder kommer att analyseras i en framtida rapport.

Tillvägagångssättet att i ett första steg fokusera på Förenade kungariket stöds av det faktum att den unionsutträdesakt av år 2018 som Förenade kungariket antagit omvandlar den EU-lagstiftning (inklusive SFT-förordningen) som är direkt tillämplig på befintliga organ till nationell brittisk lagstiftning. Vidare har den brittiska regeringen offentliggjort ett utkast till lag² som kommer att göra ändringar i bibehållen EU-lagstiftning och befintlig brittisk lagstiftning som avser transaktioner för värdepappersfinansiering, och som kommer att sortera under 2018 års utträdesakt. Utkastet till lag återspeglar bestämmelserna i SFT-förordningen så till vida att Bank of England och de brittiska organen för förvaltning av statsskulden undantas från rapporteringskravet och kravet på transparens vid återanvändning. Utkastet till lag innehåller också en bestämmelse för att utvidga denna förteckning på ett sätt som är jämförbart med motsvarande bestämmelse i SFT-förordningen.

4. SLUTSATSER

Mot bakgrund av ovanstående innebär utkastet till brittisk rättslig ram för införlivande av SFT-förordningen att den brittiska centralbanken och offentliga organ som förvaltar eller deltar i förvaltningen av statsskulden undantas från rapporteringskravet för transaktioner

¹ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2365 om transparens i transaktioner för värdepappersfinansiering och om återanvändning, EUT L 337, 23.12.2015, s. 1.

² <https://www.gov.uk/government/publications/draft-transparency-of-securities-financing-transactions-and-of-reuse-amendment-eu-exit-regulations-2019>

för värdepappersfinansiering och kravet på transparens vid återanvändning. Utkastet till brittisk rättslig ram innehåller också bestämmelser som gör det möjligt att utvidga undantaget till centralbanker och organ som förvaltar statsskulden i andra länder.

Genom att lägga till Förenade kungarikets centralbank och organ som förvaltar statsskulden i förteckningen över enheter som är undantagna från rapporteringskravet och kravet på transparens vid återanvändning enligt SFT-förordningen kommer inblandning i landets monetära ansvarsområden att undvikas och lika spelregler kommer att främjas vid tillämpningen av SFT-reformer med avseende på transaktioner med centralbanker över jurisdiktionsgränserna. Detta kommer också att bidra till större internationell enhetlighet och konsekvens.

Kommissionen drar därför slutsatsen att artikel 2.2 i SFT-förordningen bör ändras för att undanta Förenade kungarikets centralbank och andra offentliga organ som förvaltar eller deltar i förvaltningen av statsskulden från vissa krav enligt SFT-förordningen.

Den jämförande analysen i denna rapport är inte uttömmande. Den bygger på brittisk nationell lag som införlivar SFT-förordningen där vissa delar ännu inte är fullständigt antagna.

Kommissionen kommer att fortsätta att regelbundet se över den internationella behandlingen av centralbanker och offentliga organ i tredjeländer i fråga om rapporteringskrav och krav på transparens vid återanvändning, inbegripet tredjeländer som förtecknas i artikel 2.2 i SFT-förordningen. Förteckningen över undantagna enheter kan komma att uppdateras mot bakgrund av hur regelverken utvecklas i tredjeländerna och med beaktande av nya relevanta informationskällor. En sådan ny bedömning kan också leda till att tredjeländer tas bort från förteckningen över undantagna enheter.